

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžk/4/2016
Identifikačné číslo spisu: 1115213679
Dátum vydania rozhodnutia: 11.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1115213679.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: H. K. E. Y. H. L., T., T. XX, XXX XX F., proti žalovanému: Sociálna poisťovňa - pobočka Bratislava, Záhradnícka 31, 829 02 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 700-0218318614-GC04/2014 zo dňa 10.09.2014 o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/214/2015 zo dňa 14.06.2016 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/214/2015 zo dňa 14.06.2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 OSP po zistení, že žaloba bola podaná oneskorene proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom. Poukázal pritom na to, že v správnom súdnictve je podmienkou meritórneho prejednania žaloby tiež skutočnosť, že táto je podaná v lehote do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zákon o sociálnom poistení ustanovuje v § 220 iba preskúmateľnosť správnych rozhodnutí Sociálnej poisťovne, špeciálnu lehotu neustanovuje. Je teda zrejmé, že žaloba podľa druhej hlavy piatej časti OSP musela byť v sociálnych veciach podaná na súd v dvojmesačnej lehote. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť. Po uplynutí tejto lehoty už súd neprihliada na prípadné rozšírenie dôvodov žaloby, pretože by išlo o podanie urobené po lehote stanovenej zákonom (§ 250h ods. 1 OSP).

V podanom odvolaní žalobca uviedol, že odôvodnenie uznesenia krajského súdu vychádza z nesprávnych zistení najmä pri posudzovaní údajného oneskoreného podania žaloby, lebo žalovaný de iure žalobcovi nedoručil sporné rozhodnutie o predpísaní penále č. 700-0218318614-GC04/2014 zo dňa 10.09.2014. Ďalej sú obsahom odvolania vecné námietky.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP), ktorý upravuje v § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov (§ 492 ods. 2 SSP). V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd v danej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, podľa § 250ja ods.2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Rozhodnutie, preskúmania zákonnosti ktorého sa žalobca domáhal (č. 700 - 0218318614-GC04/2014 zo dňa 10.09.2014) obsahovalo správne poučenie, že proti nemu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Uvedené rozhodnutie obsahovalo tiež informáciu, že podľa § 215 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov odvolanie má odkladný účinok. Jeho vecnému preskúmaniu preto bráni znenie ustanovenia § 247 OSP, podľa ktorého pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy (druhej hlavy piatej časti), aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Vychádzajúc z uvedeného najvyšší súd dospel v danej veci k záveru, že krajský súd rozhodol vecne správne, keď konanie zastavil podľa § 250d ods. 2 OSP z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie nie je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu. Preto najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta a § 250ja ods. 3 druhá veta OSP, poukazujúc aj na dôvody zastavujúceho uznesenia krajského súdu, s ktorými sa najvyšší súd stotožnil. Vecnými tvrdeniami žalobcu sa ani najvyšší súd nemohol v danom štádiu konania zaoberať vzhľadom k tomu, že konanie bolo zastavené z dôvodu,

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 prvá veta. Žalobcovi pre neúspech trovy odvolacieho konania nepatria a žalovanému trovy podľa zákona neprináležia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.